

מודיעה שההיינס מחייב החלוקה. טלגרפתי לקליינבוים: "למען השם הפסיק השטרות

של ההיינס", והברקתי לרייס מה שהברקתי לקליינבוים בחוספה שיראהו העתק מכחבי האחרון למשה.

- - - -

לפנות ערב הביא לנו איסטרמן כל החומר: דו"ח המלא, שני סיכומים, הודעת הממשלה. רפרוף רהוט על הסיכום הראני שהמברקים של משה מקהירו הסעוני במקצת. רושט אחר לגמרי - לא כל כך "צפורי".

הודעת הממשלה הדהימתנו. לא שמונת אלפים טרמיפיקטים כאשר XXXXXXX הבינותי מדברי משה בטלפון (המעה הוא או טעיחי אנכי בשמיעה?) - אלא מכסימום של 8000 עולים מכל הסוגים, ולא מוחלטים אלא לפי יכולת הקליטה שיקבע הנציב...

ובכן כבר קיבלו הלכה למעשה את "האלטרנטיבה" - את כי מודיעים שמקבלים תכנית הועדה בכללה.

הערבים כמובן יהיו חפשים לחגר "לשטח היהודי".

הכינותי נוסח של הצהרה - ובפי ולואיס עיבדו וקיצרו אותו. הברקתי להנהלה בירושלם. אולם חוששני שהודעה זו של הממשלה יוצרת מצב חדש.

זוהי ראשית "תקופת המעבר". עליתנו תחנק. השטח הערבי יסגר מיד - גם לקניות קרקע וגם לעליה. במשך השנים יוכלו הערבים להתרכז כרצונם בשטחנו. הרבוי הטבעי שלהם בלבד יעלה על העליה "הפוליסית" שלנו - ובזוא יום הפקודה יתברר שיש רוב ערבי במדינה היהודית - ואי אפשר יהיה להגשים "התכנית".

7.7.37

צלחתי ממלוני בבוקר ללוריה שיכנס ישיבה דחופה. נתאספו רק באחת עשרה. נוכחו חיים, בפי, ססיין, בריד. גולדמן, לוריה, לואיס, פרלצווייג ואנכי. מלבד ברוד וגולדמן שלא ראו שום דבר נורא בהודעת הממשלה, הסכימו כל אסא הנאספים שהמצב חמור. בפי הביעה נכונות להחראות מיד עם א.ג. ולמסור לו מה היתה עמדתנו אהמול ומה אנו

מרגישים הבוקר - לאחר שראינו הודעת הממשלה. טלפנה למזכירו - וענו לה שא.ג. יושב כרגע בישיבת הקבינט. בקשה לשלוח לו פתקא - אם כי אין הדבר נהוג בישיבות הקבינט. א.ג. ביקר להודיע שהוא נכון להפגש אה"צ אחת או את חיים.

בפי הכינה מכתב להסביר לא.ג. מה קרה. בשעת ארוחת הצהריים בקרלטון (חיים, הנרי, בפי, לואיס, לוריה ואנכי) נחייצנו והחלטנו שחיים ילך לראותו - ויקח אתו מכתבה של בפי. בינהיים סלגרפתי למשה שיטפלן לנו.

כששב חיים מא.ג. (לוריה רשם השיחה וגם הביורור בישיבתנו הבוקר) הגיע הטלפון של משה. חיים מסר לו בקצרה השיחה עם א.ג. משה מסר שלע"ע שקט בארץ. ביקשתי משה שמועצתנו לא תקבל בכל זאת שום החלטה סופית.

נחייצנו והחלטנו לתקן את נוסח ההצהרה ולהכניס פסוק מיוחד על החלטת העליה של הממשלה. סלגרפתי מיד הנוסח המתוקן למשה על מנה שיעיר הערוחיו אם יש לו כאלה. נחקרב הערב - ולא הגיעו כל הערות, ולמען לא לאחר את עתוני מחר צווייתי לפרסם ההצהרה כמו שהיא.

בשעה מאוחרת בערב הגיעו הצעות תיקונו של משה. - רובן מיותרות. תיקון אחד היה טוב - אבל מאוחר.

- - - -

בעשר בערב הביא לי לוריה את הדו"ח. החלטתי לא לפתוח אותו עד מחר. זה שבועיים שלא ישנתי, אולם התחבולה לא הועילה - גם בלי קריאת הדו"ח נדדה שנתי.

9.7.37

רק אהמול אה"צ החילותי לקרוא הדו"ח. לפנות ערב הלכתי לביתו של לוריה להאזין לנאום של פיל ברדיו. כמובן שלא חידש כלום.